

календарчета. Въ продължение на два мѣсеца, календарчето ми бѣше готово; освѣнѣ мѣсецословието, паскалната таблица и пр., то съдържахъ и една статия противъ женскитѣ моди, а така сѣщо и една малка приказка, но и двѣтѣ тѣзи бѣха крадени, — нѣщо което никому не казвахъ. Годината 1885 вече наближаваше; календарчето ми трѣбваше да бѣде напечатано поне 3—4 мѣсеци прѣди настѣпването на новата година, за да има време за похарчването му. Но какъ да са напечати? Азъ не вѣрвахъ, че то е вѣрно съставено; азъ си прѣдполагахъ, че особено мѣсецословието е пълно съ грѣшки. Затова, прѣди да го дамъ на печатъ, взехъ го въ джобътъ си и отидохъ при бившия си учителъ, Н. К. Балкански, съ молба да го преглѣда и да ми покаже грѣшкитѣ. Г-нъ Балкански ма посрѣщна съ въсторгъ, защото той много обичаше да види, че нѣкой отъ ученицитѣ му са е предаль на книжнината; затова той на часа напустна всичката си работа, прѣгледа календарчето ми и, като са указало, че нѣмало никакви погрѣшки, бѣше крайно въсхитенъ. Най-голѣмо удоволствие му направи статията противъ женскитѣ моди, но той незнаеше, че тя е крадена. Слѣдъ прѣглежданieto на календарчето ми, Балкански помогна съ 25—30 лева за напечатването му, като ми даде тѣзи помощъ просто за насърчение, безъ да му искахъ. Календарчето ми са напечати прѣзъ мѣсець Октомврий въ 2000 екземпляра, отъ които, до настѣпването новата година, около 1800 са распродадохъ, а остатъка, слѣдъ 3—4 мѣсеци, продадохъ на бакалитѣ да си овиватъ маслинки. Календарчето ми произведе особено впечатление на Тутраканскитѣ граждани спрямо мене; тѣ започнаха още повече да ме уважаваатъ. Всичко това, разбира са, всѣ повече и повече дѣйствуваше върху мене и азъ още повече са прѣдавахъ на писателството, ако може така да са рѣче.“

„Времето хвърчи и отива като грѣмотевица, а съ това наедно и обстоятелствата са измѣняватъ. До прѣди освобождението ни, до колкото помнимъ, каквито нови вѣстници и да започнаха да са издаватъ у насъ, ние, Българитѣ, малко искахме да знаемъ за тѣхнитѣ програми. Тогава започнеша ли да са издава нѣкой новъ вѣстникъ, ние обрѣщяхме вниманието си само върху едно нѣщо, именно: „защитава ли той правдинитѣ на народътъ ни — приемами го“, — защото въ ония времена,